

GIEL EN KATRIEN LACROIX EN HERMAN RINGER

Bron: Herman van Rens

Giel en Katrien Lacroix

Dit is een bijzondere foto. Een foto die te maken heeft met echt heldendom en met extreme tragiek op Beekse bodem. Ze heeft te maken met de oorlog. Giel Lacroix, Proosdijstraat 15 in Beek was een jonge mijnwerker. In 1940 was hij getrouwd met Katrien, en hij had één dochtertje Elly. Zoals alle jonge mannen moest hij opkomen in de mobilisatie om het land te verdedigen tegen een mogelijke inval van Hitler-Duitsland. Die inval kwam op 10 mei 1940, maar Giel kreeg er weinig van mee. Binnen vijf dagen had Nederland zich overgegeven, en Giel had geen schot gelost. Maar de mobilisatietijd zelf was wel gezellig, en Giel uit Beek raakte goed bevriend met Herman Ringer uit Den Haag. Hij ging op 15 mei terug naar Beek, en hield contact met zijn vriend in Den Haag, die jood was. Giel woonde in Beek te midden van een aantal joodse gezinnen: de families Van der Horst, Wolf, Benedik, Meijer, De Leeuw, Kanarek, Steinberg. Hij zag ze verdwijnen, de een na de ander. Een gezin werd uit zijn huis gezet omdat het joods was. Anderen werden in augustus 1942 gedeporteerd. Weer anderen verdwenen zonder dat bekend was waarheen. Geruchten gingen dat zij ergens waren ondergedoken. Toen realiseerde Giel zich dat zijn Haagse vriend ook in gevaar was. Hij stapte in de trein, en nam een retourtje Den Haag. Daar nodigde hij Herman Ringer uit om onder te duiken bij hem thuis in Beek. Herman nam dit aanbod graag aan, maar vroeg ook om hulp voor zijn zusje Hinde, zijn zwager, en hun drie jonge kinderen Estella (6 jaar), Samuel (5 jaar) en Benjamin (2) Meyers. Giels antwoord was kort: “Kom maar allemaal naar Beek.” En zo stond ’s avonds Giel met zes joden uit Den Haag voor de neus van de verbouwvereerde Katrien. De zes werden gastvrij opgevangen, en vervolgens verdeeld over vier gezinnen van de grote familie Lacroix: in Beek, Stein, Heer en Eijdsen. Herman Ringer, Giels mobilisatievriend, en de kleuter Samuel Meyers bleven in de Proosdijstraat. Samuel speelde gewoon op straat, en werd zelfs onder de valse naam Kees ingeschreven in de Beekse kleuterschool. Alles leek goed te gaan. De familieleden konden elkaar af en toe bezoeken, en de Duitsers stonden op het punt de oorlog te verliezen.

Toen vond het drama plaats. In Den Haag praatte iemand zijn mond voorbij, en het gevolg was dat de Sicherheitspolizei op 20 maart 1944 midden in de nacht een inval deed op de vier adressen Lacroix. Giel had nachtdienst op de mijn. Katrien moest toezien hoe Herman Ringer en de toen zesjarige Samuel door de Duitse politieagenten de trap werden afgejaagd. De zes familieleden zagen elkaar terug in Westerbork, en op 23 maart werden ze gedwongen plaats te nemen in de goederentrein naar Auschwitz. Daar werden Hinde Meyers en haar drie kinderen op 26 maart vergast. De twee mannen werden uitgeselecteerd om te werken. Zij waren jong en sterk, en overleefden de oorlog.

Herman Ringer vatte de draad van het leven weer op, trouwde en kreeg kinderen. Hij overleed in 1981, 75 jaar oud.